

Селфичи акалар...

13:56 / 16.02.2022 4967

Ижтимоий тармоқларда ўзини ўзи расмга олиб, саҳифасига жойлаштириш тобора кўпайиб бормоқда. Баъзилар кимлиги, қаердалиги, нима иш қилаётгани, ким билан биргалиги, фарзандлари нима қилаётгани, нима еётгани, нима ичаётгани, қаерга сафар қилгани, нима кийгани каби ҳолатларини расмга олиб саҳифасига жойлашга қизиқади.

У қилаётган баъзи ишларини халқ билан бўлишгиси келарди.

Оиласи даврасида ўтирганда, фарзандларининг кундаликларида қандай баҳолари борлигини ҳаммага эълон қилгиси келарди.

Улфатлари билан ошхона, кафеларда ўтирганда, қандай таом еб ўтиргани, салатлари нималардан иборатлиги, салқин ичимликлари нималигини ҳаммага билдиргиси, кўрсатгиси келарди.

Кўчада юрганда ҳам ўзи гувоҳи бўлган бирор воқеани ўзи таҳлил қилиб, хулоса чиқариб қўявермасдан, тармоққа ёзиб, ундан ташқари ўша воқеада иштирок этганларнинг расмларини ҳам постига қўшиб жойларди. Расмни тарқатишни эгаларидан сўраш кераклиги, умуман, улар билан боғлиқ ҳодисани барчага ёйишни сўраб кўриш керакми-йўқми, ўйлаб ўтирмасди.

Офайнилари билан дам олишга қорли тоғларга борар экан, иложи бўлса ҳар бир босган қадамини турли томонлардан суратга тушириб, тармоққа жойлашга, умрида “қор кўрмаган саҳрои кабирликлар”га қалин қорни ёрчиллатиб босиб юрганини кўрсатгиси келарди.

У қорли тоғ бағрида ўзини гоҳ мутафаккирдек тутиб, ибратли постлар ёзар, гоҳ бўйдоққа айланиб, севги ҳақида шеърлар “битарди”.

Денгиз бўйига ўхшаш жойларда ўтирганча, “севги бобида омади келмаган ошиқдек” хаёлларга берилар, изтиробларини баён этиб, ўз расмини қўшиб постлар қолдирарди.

Баъзан шаҳарнинг аллақайси бурчагида жойлашган кафедра ким биландир “қиммат” қаҳва ичиб ўтирганини ва бу пайтда ҳам ўзини Истанбулдаги Босфор бўғози соҳилида ўтиргандек ҳис қилаётганини билдиришга уринарди.

Сафарга кетаётганини, аэропорт терминали деразасидан ташқарига нигоҳ ташлаб турганини, ватани соғинчи уни қийнаётганини сездиришга уриниб пост қўяр, постнинг устида эса ўзи турган жой номини киритиб қўярди.

Уйида чироқ ўчса, қора расмнинг устига “21-аср” деб ёзиб, тармоққа жойлар, чироқ ёнса, баъзан “Чироқ ёнди” деб пост қўяр, баъзида эса чироқ ёнганини айтмай қўя қоларди.

Айтяпманку, у қилаётган ишларининг баъзиларини халқ билан бўлишгиси, халққа илингиси келарди.

Биродар, китоб ўқиётганингиз, Масжидга кираётганингиз расмини қўйсангиз, агар қалбингизда риё қилишни кўзламаган бўлсангиз, бу икки турдаги расмингиз бошқаларга ибрат бўлади деб умид қиламиз. Аммо бошқа юмушларни расмга олиб тармоққа жойлайвериш масаласини ўйлаб кўрарсиз.

Ахир сиз қаҳва ичиш, тоққа бориш, улфатлар билан ош ейиш ва ҳоказо ишларни халқ учун эмас, ўзингиз учун қиласиз-ку! Қолаверса, бундай

ишлар мақтанчоқликка айланиб кетиши хафви бор.

Ҳар биримиз вақтимиз, умримиз, пулларимизни нималарга сарф этаётганимиз, илмларимизга қанчалик амал қилаётганимизга эътибор берайлик!

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам айтганлар: «Банда қиёмат куни тўрт нарса ҳақида сўралмасидан туриб оёғи ўрнидан жилмайди: умрини нимага сарф қилгани, илмига қандай амал қилгани, мол-дунёсини қаердан топгани ва уни нимага харажат қилгани, жисмини нима учун фидо этгани».

Аллоҳ таоло барчамизни Ўзининг ҳидоятидан айирмасин ва хотимамизни чиройли қилгин!

Нозимжон Ҳошимжон